

קוד מחקר: 416-0437-98

נושא: **SHIPOR: יציבות הצבע בבשר בקר מגידול מקומי**

מוסד: מינהל המחקר החקלאי חוקר הראשי: פרופ' יוסי קנד

5

1996-1998

תקופת מחקר:
מאמראים:**הקשר**

מטרות הממחקר: צבע הבשר הינו אחד מגורמי האיכות החשובים ביותר ביציבות הקובעים את ערכו המסחרי. כתוצאה מתחליך עיבוד הבשר, ובמיוחד לאחר המלחתו בתהליך ההכשר, צבעו משתנה מאדום-ורוד לאדום כהה ולבסוף לחום. מטרת המחקר הייתה לבחון את האפשרות שמתן ויטמן E אשר יקטין את הנטייה של הבשר לחימצון, יאריך את-חיי-הძף של המוצר בהיבט הצבע וישמור על ערך זה גם לאחר המלחאה ואחסון ממושך בקירור.

מחלק ושיתות העבודה: עגלים בקבוצות של לפחות 10 ראש חולקו ל- 2 קבוצות ביקורת. קבוצה שקיבלה תזונה וגיליה וקבוצה שקיבלה תוספת של מזון עтир חומצות שומניות (פיישתן) ו- 2 קבוצות דומות, אך קיבלו בנוסף ויטמן E ברמה של 4 גר' ליום לראש. תזונת העגלים נמשכה 90 יום.

توزיאות עיקריות: נמצא כי קליטת ויטמן E והעברתו למברנות של תאדי הדם האדומים מהירה וਮגיעה לשיאה כ- 30 ימים לאחר תחילת ההזנה. לאחר תקופה זו ישנה ירידה ברמת הויטמן בגל גדילת העגל והתחלקות המרכיב על פני חיה גדולה יותר.

המלחאה כמצופה האיצה את חימצון הליפידים ושינוי הצבע לצורה משמעותית. לעגלים שחיו על תזונה עשירה בחומצות שומניות רב-בלתי-רויוות היהبشر אשר התהמוץן מהר יותר. השינויים בצבע המוצר היו מקבילים לשינויים בחימצון רק בקבוצה שקיבלה תזונה עתירה בחומצות שומניות רב-בלתי-רויוות. תוספת ויטמן E שיפרה בצורה משמעותית את יציבות הצבע של המוצרדים ולמעשה מנעה את שינוי הצבע שנגרמו כתוצאה מהמלחאות המוצר.

מסקנות: תוספת ויטמן E ברמה של 4 גר' ליום לראש כ- 60 ימים לפני השחיטה תשפר בצורה מאוד משמעותית יציבות הצבע וחויי הძף של המוצר הטרי באחסון מקורר.

SHIPOR יציבות הצלע בבשר בקר מגידול מקומי

תקציר

1. הצגת הבעיה:

צלע הבשר הינו אחד מגורמי האיכות החשובים ביותר הקובעים את ערכו המסחרי. כתוצאה מתהילך עיבוד הבשר, ובמיוחד לאחר המלחתו בתהליך ההכשר, צבעו משתנה מאדום-ורוד לאדום כהה ולבסוף לחום. מטרת המחקר הייתה לבחון את האפשרות שמתן ויטמין E אשר יקטין את הנטייה של הבשר לחימצון, יאריך את חי-המדף של המוצר בהיבט הצלע ויישמר על ערך זה גם לאחר המלחאה ואחסון ממושך בקירור.

2. מחלך ושיטות עבודה:

עגלים בקבוצות של לפחות 10 ראש חולקו ל- 2 קבוצות ביקורת. קבוצה שקיבלה תזונה רגילה וקבוצה שקיבלה תוספת של מזון עתיר חומצות שומניות (פישטן) ו- 2 קבוצות דומות, אך קיבלו בנוסף ויטמין E ברמה של 4 גר' ליום לראש. תזונת העגלים נמשכה 90 יום.

3. תוצאות עיקריות:

א. השנה, בדומה לשנה שעברה, נמצא כי קליטת ויטמין E והעברתו לממברנות של תא הדם האדומיים מהירה ומגיעה לשיאה כ- 30 ים לאחר תחילת התזונה. לאחר תקופה זו ישנה ירידת ברמת הויטמין בגל גידילת העגל והתחלקות המרכיב על פני חיה גדולה יותר.

ב. המלחאה כמצופה האיצה את חימצון הליפידים ושינוי הצלע בצורה משמעותית. לעגלים שחיו על תזונה עשירה בחומצות שומניות رب-בלתי-רוויות היהبشر אשר התהמץן מהר יותר מקבוצת התזונה הרגילה. השינויים בצלע המוצר היו מקרים לשינויים בחימצון בעיקר בקבוצת שהיתה על תזונה עתירה בחומצות שומניות رب-בלתי-רוויות. תוספת ויטמין E שיפרה בצורה משמעותית את יציבות הצלע של המוצרים ולמעשה מנעה את שינוי הצלע שנגרמו כתוצאה מהמלחאת המוצר.

4. מסקנות והמלצות:

תוספת ויטמין E ברמה של 4 גר' ליום לראש כ- 60 ים לפני השחיטה תשפר בצורה מאוד משמעותית יציבות הצלע וחוי המדף של המוצר הטרי באחסון מקורר.

מבוא ורקע מדעי

הצלע הינו אחד מגורמי האיכות החשובים ביותר בשיווק בשר בקר טרי או מאוחסן. הצלע הרצוי הומקובל הינו צבע בגוון אדום-ורוד ואדום-ORGANON, ואילו צבע בגוון אדום-חום או חום הינו צבע בלתי רצוי הדוחה התקבלותו של הבשר ע"י קהל הצרכנים. הצלע מבשר נגרם ע"י מיגבלובין ובמידה קטנה יותר ע"י המוגבלובין. שני פיגמנטים אלו חשובים מאד בקייטות ומעבר החמצן בגוף בעל החיים, ואחראים על גוון הצלעות בשר שלאחר השחיטה והאחסון. שני הפיגמנטים הם המפרוטאיינים המכילים יון ברזל מצומד למולקולות הפורפרין. כאשר יון הברזל נמצא במצב

מחזר והחמצן מצומד למולקולות-הפיגמנט הגוון הוא אדום-ורוד, שהחזר החמצן גורם למעבר הפיגמנט לגוון אדום-אדגמן אך כאשר יון הברזול מת诙ץ הגוון הופך להיות חום.

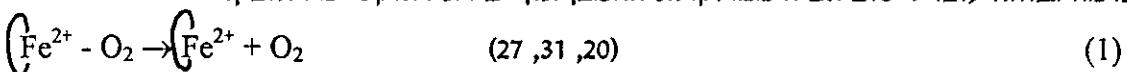
מספר רב של גורמים יכולים להשפיע על מעבריהם אלו ועל חימצון יון הברזול כמו לחץ חלקי של חמצן, CO_2 , ריכוז אניאונים, NaCl , פעילות אנזימים אנדווגניים, טמפרטורה, פראוקסידים וחומררים מוסיפים למזון (31-33, 27, 8, 7, 4).

לאחרונה נמצא כי ניתן ע"י תוספת ויטמין E בהזנת הבקר, מספר חדשנים לפני שחייטה להקטין את שינוי הצבע ומעבר המולקולה לגוון חום. מצויים אלו רומיים כי ויטמין E הידוע כאנטי-oksidant טבעי חימצון ליפידים ברכמות בע"ח מונע את חימצון יון הברזול במנגנון בלתי מובן אך הקשור לחימצון ליפידים, יצירת רדיകלים חופשיים ופראוקסידים (24, 10, 3-1).

שינויי הצבע מהירים שלבשר בקר טרי מיצור מקומי אשר עבר תהליך הקשר וטיפול ב- NaCl פוגמים מאד באיכותו האורגנו-פלטית ומהווים בעיה של שיווקית קשה (22, 18, 17). התקבלות בשר טרי יורד עם מעבר של צבע הבשר מאדום-ורוד הנגרם ע"י האוקס-מיוגLOBין למקור החמצן, המטמיוגLOBין בצבע חום (24).

אוקסימיווגלובין הינו פיגמנט אשר בולע אור בתחום ב- 380-440 nm (Soret) ובין 480-650 nm הוצאה החמצן מאוקסימיווגלובין ואלקטרון מאטום הברזול הנמצא במצב מחוזרת Fe^{2+} , יוצר את המטמיוגLOBין ושינויים בבליעת האור וכמוון בצבע הקומפלימנטרי אשר הופך מאדום-ורוד לחום עיקרי.

אוקס-מיוגLOBין בנוחות אণיאונים ליגנדים, Hk נמוך, טמפרטורה גבוהה, לחץ חמצן נמוך או CO_2 ברמה גבוהה עבור דיסוציאציה ממולקולות החמצן תוך יצירת דאוקס-מיוגLOBין.

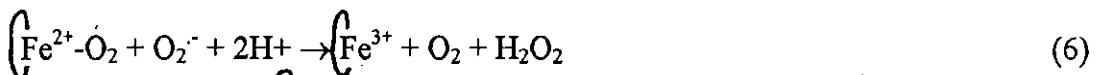
דאוקס-מיוגLOBין יכול לעבור חימצון עצמי תוך יצירת סופר אוקסיד O_2^{\cdot} , מי חמצן נמוך או H_2O_2 , מטמיוגLOBין ופריל -Fe^{4+} בריאקציות הבאות:

ידוע כי פריל יכול לעבור תגובה עם מולקולה של אוקס-מיוגLOBין תוך קבלת שתי מולקולות של מטמיוגLOBין לפי ריאקציה (5).

בנוסף לפריל, O_2^{\cdot} ו- H_2O_2 מגיבים ישירות עם אוקסימיווגלובין ליצור תהליכי חימצון עצמי מזורי לפי התגובה הבאות:

בנוסף לתגובה עם סופר אוקסיד, מי-חימצון ופריל הנוצרים בתגובה חימצון עצמי, פריל יכול לגרום לחימצון חומצות שומניות בלתי רויות בממברנות או הופשיות, וע"י כך לגרום לאיניציאציה ופרוגגציה של חימצון ליפידים (20). לאחרונה נמצא כי הזנת בקר בויטמין E משפר בצורה משמעותית יציבות האוקס-מיוגלובין והציגו בשור לאחר שחיטה (34).

מצאים אלו רומיים כי ויטמין E היזע כאנטיאוקסידנט טבעי המונע חימצון ליפידים ברקמות בע"ח, מונע חימצון יון הברזל במגנון בלתי מובן הקשור לחימצון ליפידים, יצירת רדי칼ים הופשיים ופרואוקסידיים. בעבר תרנו את מגנוני החימצון האפשריים במווצרי בשר בשירם הווד אדרום ונמצא כי יוני ברזל הופשיים בתגובה עם חומרים מוחזרים הם כנראה המאיצים העיקריים את תהליך חימצון הליפידים, ותהליך זה מואץ ע"י (21,22). רקמת השירם מכילה מערכת אנזימטית אשר מסוגלת לחזר מטמיוגלובין לאוקס-מיוגלובין. תגובה זו נחקרה בעבר ע"י מספר חוקרים (26,34), אך היא אינה עיילה מСПיק בכך למניעת תהליכי החימצון הנגרמים כתוצאה מחשיפת בשר לאוויר בעת שיווקו הקימעוני.

מטרות המחקר

מטרת המחקר הינה לבחון באיזו מידה ניתן ע"י הגדלת רמת ויטמין E במנת המזון לשפר את יציבות הצבע של הבשר באחסון מקורה. דגש מיוחד הושם לבחון את היכולת של ויטמין E למניעת את האצת השינויים בצבע הבשר לאחר המלחתו בתהליך ההכשר.

שיטות וחומר

1. הכנת הדוגמאות:

בשר מגידול מקומי קיבל את המנות והטיפולים התזונתיים השונים עבר שחיטה כשרה במרקם. לאחר שחיטה הבשר יאוחסן בקירור 24 שעות בטמפרטורה של 0 מ"ץ. לאחר הפירוק, חלק מהבשר הוכשר ע"י טיפול במלח (חלק אחר ישאר ללא טיפול) עבר חלוקה למנות, והוכנס במנות קטנות לצלחות פטרית בטמפרטורה נמוכה (5, 0 מ"ץ) למשך 15 ימים. משך תקופת האחסון, הבשר נחשף לאור (O₂) לקבלת אוקס-מיוגלובין. בתקופה זו, נערך מעקב אחר שינוי הצבע, רמת α-tocopherol ותחימצון הליפידים בשריר.

2. בדיקת צבע:

בדיקות הצבע נעשתה ע"י שימוש במכשיר Minolta Chroma Meter Cr 200 אשר מדד ערכי L (בהירות) a = ± (אוום) ו- b + (צהוב).

בנוסף, דוגמאות הבשר מהחלק העליון נלקחו למיצוי אוקסימיגולובין וקריאת ריכוזו בהשוואה ליתר הפיגמנטים (מטמיוגולוביון ודאוקסימיגולוביון) בטפקטורופוטומטר מטיפוס HP תון קריאה הספקטורים בין אורך גל מה 450-650nm.

קבעת הימצון של הפיגמנטים נעשתה לפי שיטה שפורסמה ע"י (10).

3. בדיקת חימצון ליפידים נעשתה בשתי שיטות:

א. בדיקת TBA-RC לפי שיטה שפורסמה על ידיינו (21) ובדיקת דיאנים מצומצם לפי שיטה שפורסמה בעבר.

4. הכנת מודל מיקרוסומלי:

מיקראוסומים משדריר יוכנו לפי שיטה שפורסמה על ידיינו בעבר (Kanner and Harel, 1985), (Kanner and Harel, 1985) לצורך המודל אוקסימיגולוביון הוכן לפי שיטה שפורסמה בעבר (Kanner and Harel, 1985), בעיקנון מטמיוגולוביון מתחז לאוקסימיגולוביון המופרד מיתר המגיבים על קולונה של Sephadex-G 25.

אוקסימיגולוביון היוגב עם ובלי מיקרוסומים בתוספת של מגיבים אנדוגניים המזרזים או מעכבים את ריאקציית חימצון הפטופוליפידים המברנליים.

מעקב מתמיד יערך על שינוי האוקסימיגולוביון וחימצון הליפידים, בנוסף נבחן במודל זה השפעת H₂S, טמפרטורה, אור, פראוקסידנטים ואנטיאוקסידנטים על יציבות הפיגמנט.

5. בדיקת α-tocopherol:

השיטה פותחה על ידינו לקבלת מירב המיצוי ויציבות הויטמין. דוגמאות הבשר הוקפאו ב- 20- באירוע ואקום. לאחר 24 שעות הדוגמא יובשה בהקפאה. לאחר היבוש, α-tocopherol, מוצה מהركמה (500 mg) בעורת אתנול (4 ml) המכיל 1% BHT ע"י הימלוג בעורת הומוגנייז וركמות מטפלן. ההומוגנט עברentrifugation ב- 500 rpm ו- 4°C לפחות 15 דקות. התרחיף עבר סינון דרך Merck Lichrom art (LKB Bromel) לקולונה RP-18 (HPLC) ממברנה μ 0.2 ו- μ 20 עברוזה ל- 329nm. שיעור הרכזה ע"י תמיישה איסוקרטית של אתנול (min/ml), זיהוי ע"י דטקטור ספקטופלאורומטרי (Jasco FP 210) עם הקרנות אור ב- nm 290 ובליעת החזר ב- nm 329nm. התוצאות יוחשבו מתוך עקומת סטנדרט של α-tocopherol. שיטה זו נבחנה והושוותה לשיטה שפורסמה בעבר ע"י al (5) ונמצאה כמתאימה ביותר (19).

תוצאות

שנה א'

בשנה הראשונה בינו מודל להבנת חימצון אוקסימיגולוביון שהוא מבוסס על נוכחות מיקרוסומים, יוני ברזל, חומצה אסקרוביית ואוקסימיגולוביון. המודל הראה כי חימצון אוקסימיגולוביון נמצא בתלות בחימצון הליפידים המברנליים. יוני ברזל הופשיים אשר מעודדים

את חימצון הליפידים מזרזים חימצון האוקסיטי-מיוגולובין. בניסויים התזונתיים נמצא כי תוצאות משמעותיות בעיכוב תהליכי חימצון האוקסיטי-מיוגולובין מקבלים כאשר רמת הוויטמין במנה לפנות 4 גראם' בראש.

שנה ב'

בשנה השנייה הניסוי התזוני היה מורכב ממנה של 4 גראם' לראש 100 יומם לפני השחיטה. בניסויו השתתפו עגלים שקיבלו שתי מנות בסיסיות שותפות, להוציא את המנות שהכילה רמה גבוהה של חומצות שומניות רב-בלטי-רוויות, אשר התקבלה כתוצאה מההאבסה בגרעיני פשתן. נמצא כי קליטת ויטמין E והעברתו לממברנות יחסית מהירה ותוקן כ- 20% הזנה מקבלים רמת ויטמין E בממברנות של כדוריות הדם הרמה השווה כמעט לו של השדריר בסוף תקופת ההזנה. נמצא כי תוספת ויטמין E כ- 100 יומם לפני השחיטה ברמה של 4 גראם' ליום, שיפורה בצורה מאד משמעותית יציבות הצבע בבשר, בפרט וח"י המדף של הבשר המוכשר, בצורה משמעותית טוב יותר מהביקורת המוכשרת. הממצאים הראו כי ויטמין E משפר בצורה ניכרת את יציבות הצבע בבשר מוכשר. כמו כן נמצא מתאם גבוהה בין מידת הירידה בצבע הבשר ותהליכי חימצון הליפידים. נראה כי חימצון הליפידים בבשר, בהזמה לממצאים שמצאונו במודל משפיעים מאד על יציבות הצבע של הבשר.

שנה ג'

רמת ויטמין E בכבדיות אדומות

תזונת העגלים בתוספת ויטמין E העלטה את רמת הוויטמין בכבדיות הדם תוקן כ- 30 יומם לרמה שהיתה גבוהה מזו שהיתה לאחר 60 ו- 90 יום - זאת כנראה כתוצאה מגידלת העגל והמשך התזונה ברמה של 4 גראם' לראש. השנה, בשונה ממנה שעבירה ס"ה הרמה בכבדיות הדם הייתה גבוהה יותר (צירור 1).

רמת ויטמין E ברכמות השדריר

נמצא הבדל ניכר בין רמת ויטמין E בשדריר מעגל שנייה בתזונה גבוהה של הוויטמין לעומת קבוצת הביקורת (ראה טבלה 1). בטבלה 1 נראה כי בתזונה עודפת של ויטמין E רמתו הגיעו בשדריר בזמן השחיטה לרמה של כ- 6.5 gr/gם ובקבוצת הביקורת רק כ- 2.5 gr/gם.

בניסוי המקביל, בקבוצת העגלים שקיבלו תזונה עתירה בחומצות שומניות רב-בלטי-רוויות נמצא, כי ישנה עלייה באגירת ויטמין E בשדריר לערך של 7-7.5 gr/gם. עליה זו ניתן לנגרמת כתוצאה מהעשרה נוספת בוויטמין דוח' התזונה בגרעיני פשתן או בגל ספיגה טובה יותר בהשפעת החומצות השומניות הרב-בלטי-רוויות.

Table 1 - α -Tocopherol accumulation in membrane muscle tissue

Treatment	α -Tocopherol (E) $\mu\text{g}/\text{gr}$ F.W.	
	-	Koshered
Control R	2.61 \pm 0.04	2.51 \pm 0.02
Vit E R	6.51 \pm 0.15	6.76 \pm 0.17
Control PUFA	2.83 \pm 0.03	2.55 \pm 0.03
Vit E PUFA	7.07 \pm 0.17	7.80 \pm 0.18

בצירור 2 אפשר לדראות כי קצב שינוי הצבע מאדום לחום היה מהיר יותר בבשר העגלים שקיבלו תזונה עתירה בחומצות שומניות רב-בלטי-רוויות. בדך כלל הבשר מעגלים אשר קיבלו תוספת ויטמין E היה יותר יציב לשינויו הצבע מבשר הביקורת, אך ההבדלים ביניהם לא היו גדולים. ויטמין E ייתר ייצב לשינויו הצבע מבשר הביקורת ללא ויטמין E ברמה גבוהה הראה'Rידת צבע' של כ- 6% לעומת זה שקיבלו תוספת ויטמין. ס"ה בתקופת הניסוי הבשר היה חסית יציב לשינויו צבע. בניגוד, הבשר שקיבלו טיפול המלחאה כנדרש בתהליך הכהשה, ולא קיבל תוספת ויטמין E היה רגש מאד לשינויו צבע. שינוי הצבע הבולטים ביותר נמצאו בקבוצת העגלים שקיבלו תוספת הזנה בחומצות שומניות רב-בלטי-רוויות. במקרה זה הירידה בצבע התבטהה כבר לאחר החמלחה ומתוך 10 ימי אחסון הייתה'Rידת צבע' של יותר מ- 60%, בהשוואה לצבע המקורי. הצבע בשר קבוצת הביקורת על תזונה רגילה לעבר הכהשה, ירד בצורה יותר מתונה ולאחר 10 ימי אחסון נרשמה'Rידת צבע' של כ- 30%. לעומת זאת, הבשר מקבוצת העגלים שקיבלו תוספת ויטמין E והראה יציבות צבע' יחסית טובה מאד והירידה בצבע ב- 10 ימי אחסון לא עלתה על 6%.5%

השפעת תוספת ויטמין E וטיפול המלחאה על חימצון ליפידים

רकמת השරיר עברה חיתוך לפרוסוטות בגודל 2 ס"מ ובעובי של 1 ס"מ והוכנסו לתוך צלחות פטרី ואחסון ב- 4 מ"צ. כל כמה ימים דוגמאות הוצאו לבדיקת חימצון ליפידים ב מבחן TBARS. התוצאות מצביעות על כך שהשריר שקיבול תוספת ויטמין E היה במצבה משמעותית יציב יותר גם לחימצון ליפידים. המלחאה השירית כתוצאה מתהליכי הכהשות גורמת להאצת תהליכי החימצון. תוספת ויטמין E בתזונת העגלים אשר העלטה את רמת ויטמין E ברקמות השיר גורמת לעיכוב תהליכי החימצון גם בשיריר שעבר תהליכי המלחאה (ראה צירור 4). חזרנו על הניסוי התזונתי הקודם פעמיים נוספת. במקרה זה הייתה תוספת בתזונת העגלים של שמנים רב-בלטי-רוויים, ויציבות

הרכמות לחימצון היו בכל הטיפולים פחות טוגבים. הדבר נובע כנראה מדרמות גבוחות יותר של חומצות שומניות רב-בלתי-רוויות, בממברנות של רקמת השדריר בהשוואה לניסוי עם עגלים בתזונה רגילה (ציוויל 5).

שינויים ברמת ויטמין E בركמת השדריר במהלך האחסון

נמצא כי בركמת שדריר מקבוצת הביקורת על תזונה רגילה או בתזונה על רמה גבוהה של חומצות שומניות רב-בלתי-רוויות, במייה ולא מלאיחים את הבשר, רמת הויטמין נשארת כמעט קבועה, באחסון בקירור לטווח קצר, 10 ימים.

לעומת זאת, המלחת הבשר גורמת להאצת חימצון הויטמין בכל קבוצות זהבנה וזאת כנראה כתוצאה מהאגרת תהליך חימצון הליפידים. בידוע, ויטמין E במנת גבואה,منع חימצון הצבע והליפידים בשדריר, אך תוך כדי פעולה זו הוא עצמו התאחסן. רמת חימצון הויטמין בהשוואה לביקורת היתה גבוהה ביותר בקבוצת הביקורת על תזונה ברמה גבוהה של חומצות שומניות רב-בלתי-רוויות, ציוויל 6.

דינם

קליטת ויטמין E והעברתו לממברנות נעשית יחסית מהר, ותוך כ- 30 יום מגיעה לרמה הגבוהה ביותר בבדוריות האדומות. אין לנו עדין ידע באט המצב דומה בركמת השדריר. מסתיבת זו השארנו את ההזנה לכ- 90 يوم לפני השחיטה במטרה להיות בטוחים כי מקבלים רמה גבוהה של החטברות ויטמין E בממברנות שבשדריר. נראה עם זאת כי ניתן לקבל תוצאות טובות כבר עם הזנת עגלים 60 يوم לפני השחיטה. הממצאים שלנו מראים כי ניתן לחסוך במתן הויטמין בכ- 60 يوم או ב- 50% מהזמן והויטמין.

מתן ויטמין E לעגלים לפני השחיטה נמצא לטיפול אשר מונע חימצון צבע הבשר לאחר הכשרה. תוספת זו נדרשת בכך לשמר את הבשר המוכשר מספר ימים נוספים בקירור ולאפשר שיווקו ללא ירידה באיכות.

הממצאים מראים כי הירידה בעוצמת הצבע הינה תהליך אשר נגרם כתוצאה מהחימצון ליפידים. נמצא כי תזונה עודפת בחומצות שומניות רב-בלתי-רוויות, אשר האיצה את חימצון הליפידים בכלל העליה ברמת החומצות השומניות בממברנות השדריר השפיעה במקביל על ירידת חזקה יותר בצבע המוצר.

תוספת ויטמין E, כ- 60-70 يوم לפני השחיטה, ברמה של 4 גר' לראש/ליום תשפר בaczora משמעותית יציבות הצבע בבשר טרי המאוחסן בקירור.

סיכום עם שאלות מנהלות:

1. מטרות המאקר לתקופת הדור'ת תוך התייחסות לתוכניות העבודה

מטרת המאקר הייתה לבדוק באיזו מידת ניתן ע"י הגדלת רמת ויטמין E במנת המזון לשפר את יציבות הצבע של הבשר באחסון מקורה. דגש מיוחד הושם לבדוק את יכולת של ויטמין E למנוע את האצת השינויים בצבע הבשר לאחר המלחתו בתהילן ההכשר.

2. עיקרי הניסויים והתוצאות שהושגו בתקופה אליה מתיחס הדור'ת

עגלים בקבוצות של לפחות 10 رجال חולקו ל- 2 קבוצות ביקורת. קבוצה שקיבלה תזונה רגילה וקיבוצה שקיבלה תוספת של מזון עתיר חומצות שומניות (פיישטן) ו- 2 קבוצות דומות, אך קיבלו בנוסף ויטמין E ברמה של 4 גראם ליום לראש. תזונת העגלים נמשכה 90 יום. לאחר השחיטה הבשר אוחסן ב- 4 מ"צ. מחצית הדוגמאות עברו הכשרה במלח. בדקנו שינויים בצבע, תהיליכי חימצון, רמת ושינויים בויטמין E.

3. הנטקנות המדיעות וההשלכות לגבי יישום המאקר והמשכו

המלחה גורמת להאצת השינויים בצבע הבשר ובתהליך חימצון הליפידים. תזונה בריכבים עתירים בחומצות שומניות רב-בלתי-רוויות גורמים להאצת השינויים בצבע ובתהליך החימצון. תוספת ויטמין E ברמה של 4 גראם ליום לראש כ- 60 ים לפני השחיטה תשפר בצורה מאד משמעותית יציבות הצבע וחיה המדף של המוצר הטרי באחסון בקירור.

4. הבעיות שנתרו לפתרון ו/או השינויים שהלכו במהלך העבודה (טכנולוגיים, שיווקיים ואחרים);

התיחסות המשך המאקר לגביון

אין עדין ממצאים ברורים ליחס הגומלין שבין העליה ברמת ויטמין E בממברנות של כדוריות דם אדומות לבין רמת הויטמין בשדר. במידה וחותמונה מקבילה, אז ניתן לקצר את הזינה בויטמין E ל- 30 ים בלבד לפני השחיטה. יש צורך לבדוק נתון אפשרי זה ועיי כך לחסוך במתן הויטמין ב- 50%.

5. האט הוחל כבר בהפעלת הידע שנוצר בתקופת הדור'ת - יש לפרט:

ניתנה הרצתה במסגרת يوم עיון של אירגון מגדי הבשר בגיןושר בתאריך 21.6.99.

References

1. Acton, J.C. (1986) Protecting color in fresh processed meats. 28th Annual Meat Science Institute, U. of Georgia.
2. Arnold, R.N., Scheller, K.K., Arp, S.C., Williams, S.N., and Schaefer, D.M. (1993) Dietary alpha tocopherol acetate enhances beef quality in Holstein and beef breed steers. *J. Food Sci.* 58: 28.
3. Asghar, A., Lin, C.F., Gray, J.L., Buckley, D.L., Booren, A.M. and Flegal, C.J. (1990) Effect of dietary oils and alpha tocopherol supplementation on membranal lipid oxidation in broiler meat. *J. Food Sci.* 55: 46.
4. Brantley, R.E., Smerdon, S.J., Wilkinson, A.J., Singleton, E.W. and Olson, S.O. (1993) The mechanism of autoxidation of myoglobin. *J. Biol. Chem.* 268: 6995.
5. Burton, G.W., Webb, A. and Ingold, K.V. (1985) A wild, rapid and efficient method of lipid extraction for use in determining vitamin E lipid ratios. *Lipids*, 20: 1.
6. Chan, K.M. and Decker, E.A. (1994) Endogenous skeletal muscle antioxidants. CRC Critical Reviews in Food Science and Nutrition 34: 403.
7. Chen, C.M., Huffman, D.L., Egbert, W.R. and Smith, R.C. (1992) Oxidation of purified myoglobin: effect of pH, sodium chloride, sodium tripolyphosphate and binders. *J. Agric. Food Chem.* 40: 1767.
8. Chow, C.J. (1991) Relationship between the stability and autoxidation of myoglobin. *J. Agric. Food Chem.* 39: 22.
9. Decker, E.A. and Faraji, H. (1990) Inhibition of lipid oxidation by carnosine, JOAC, 67: 650.
10. Faustman, C., Cassens, R.G., Schaefer, D.M., Buege, D.R., Williams, S.N., Sheller, K.K. (1989) *J. Food Sci.* 54: 858.
11. Fenton, H.J.H. and Jackson, H. (1988) The oxidation of polyhydric alcohols in the presence of iron. *J. Chem. Soc. (London)* 75: 1.
12. Govindarajan, S. and Hultin, H.O. (1997) Myoglobin oxidation in ground beef. Mechanistic studies. *J. Food Sci.* 42: 571.

13. Haber, F. and Weiss, J. (1934) The catalytic decomposition of hydrogen peroxide by iron salts. *J. Proc. Royal Soc. London (A)* 147: 332.
14. Harel, S. and Kanner, J. (1985) Hydrogen peroxide generation in ground muscle tissues. *J. Agric. Food Chem.* 33: 1186.
15. Harel, S., Salan, M.A. and Kanner, J. (1988) Iron release from metmyoglobin, methemoglobin and cytochrom c by a system generating hydrogen peroxide. *Free Rad. Res. Comms* 5: 11.
16. Hogg, N., Rice-Evans, C., Darley-Usmar, V., Wilson, M.T., Paganga, G., and Bourne, L. (1994) The role of lipid hydroperoxides in the myoglobin-dependent oxidation of LDL. *Arch. Biochem. Biophys.* 314: 39.
17. Kanner, J. (1992) Mechanism of non-enzymatic lipid peroxidation in muscle foods. In: *Lipid Oxidation in Food*. St. Angelo, A.J., Ed, ACS Symposium Series 500, Wash., D.C.
18. Kanner, J. (1994) Oxidative processes in meat and meat products; quality implications, *Meat Science* 36: 169.
19. Kanner, J. Miller, D.D., Bartov, I., Harel, S. Effect of dietary iron on lipid peroxidation of muscle food. BARD Final Report IS-1644-89C - 1995.
20. Kanner, J., German, J.B. and Kinsella, J.E. (1987) Initiation of lipid peroxidation in biological systems, *CRC Critical Reviews in Food Science and Nutrition* 25: 317.
21. Kanner, J., Hazan, B. and Doll, L. 1991b. Catalytic "free" iron" ions in muscle foods. *J. Agric. Food Chem.* 36: 412.
22. Kanner, J., Salan, M.A., Harel, S., Shegalovich, I. (1991a) Lipid peroxidation of muscle food as affected by NaCl *J. Agric. Food Chem.* 39: 1017.
23. Kanner, J. and Harel, S. (1985) Initiation of membranal lipid peroxidation by activated metmyoglobin and methemoglobin. *Arch. Biochem. Biophys.* 237:
24. Lanari, M.C., Cassens, R.G., Shaefer, D.M., Scheller, K.K. (1993) Dietary vitamin E enhance color and display life of frozen beef from Holstein steens. *J. Food Sci.* 58: 701.
25. McDonald, R.E., Kelischer, S.D. and Hultin, H.O. (1979) Membrane lipid oxidation in microsomal fraction of red hake muscle. *J. Food Biochem.* 3: 125.

26. Reneree, M. (1990) Factors involved in the discoloration of beef meat. *Int. J. Food Sci. Technol.* 25: 613.
27. Satoh, Y. and Shikama, K. (1981) Autoxidation of oxymyoglobin. *J. Biol. Chem.* 256: 10272.
28. Somashekaraiah, B.V., Padmala, K. and Prasad, A.R.K. (1992) Lead-induced lipid peroxidation and antioxidant defense components of developing chick embryos. *Free Rad. Biol. and Med.* 13: 107.
29. Thomas, J.P., Kalyanaraman, B. and Girotti, A.W. (1994) Involvement of preexisting lipid hydroperoxides in cuprous copper stimulated oxidation of low density lipoprotein. *Arch. Biochem. Biophysics* 315: 244.
30. Tyrell, R.M. (1991) UVA (320-380 nm) radiation as an oxidative stress In: *Oxidative Stress, Oxidants and Antioxidants*, Sies, ed., Academic Press, London. p. 57.
31. Wallace, W.J., Houtehens, R.B., Maxwell, J.C. and Caughey, W.S. (1982) Mechanism of autoxidation for hemoglobins and myoglobins. *J. Biol. Chem.* 257: 4966.
32. Waterman, M.R. (1978) Spectral characterization of human hemoglobin and its derivatives, In: *Methods in Enzymology*, V. LII. Biomembranes, Fleischer, S. and Packer, L., eds., Academic Press, N.Y. p. 456.
33. Weiss, J.J. (1964) Nature of the iron oxygen bond in oxyhaemoglobin, *Nature* 202: 83.
34. Yin, M.C. and Faustman, C. (1993) Influence of temperature, pH and phospholipids composition on the stability of myoglobin and phospholipids: a liposome model. *J. Agric. and Food Chem.* 41: 853.

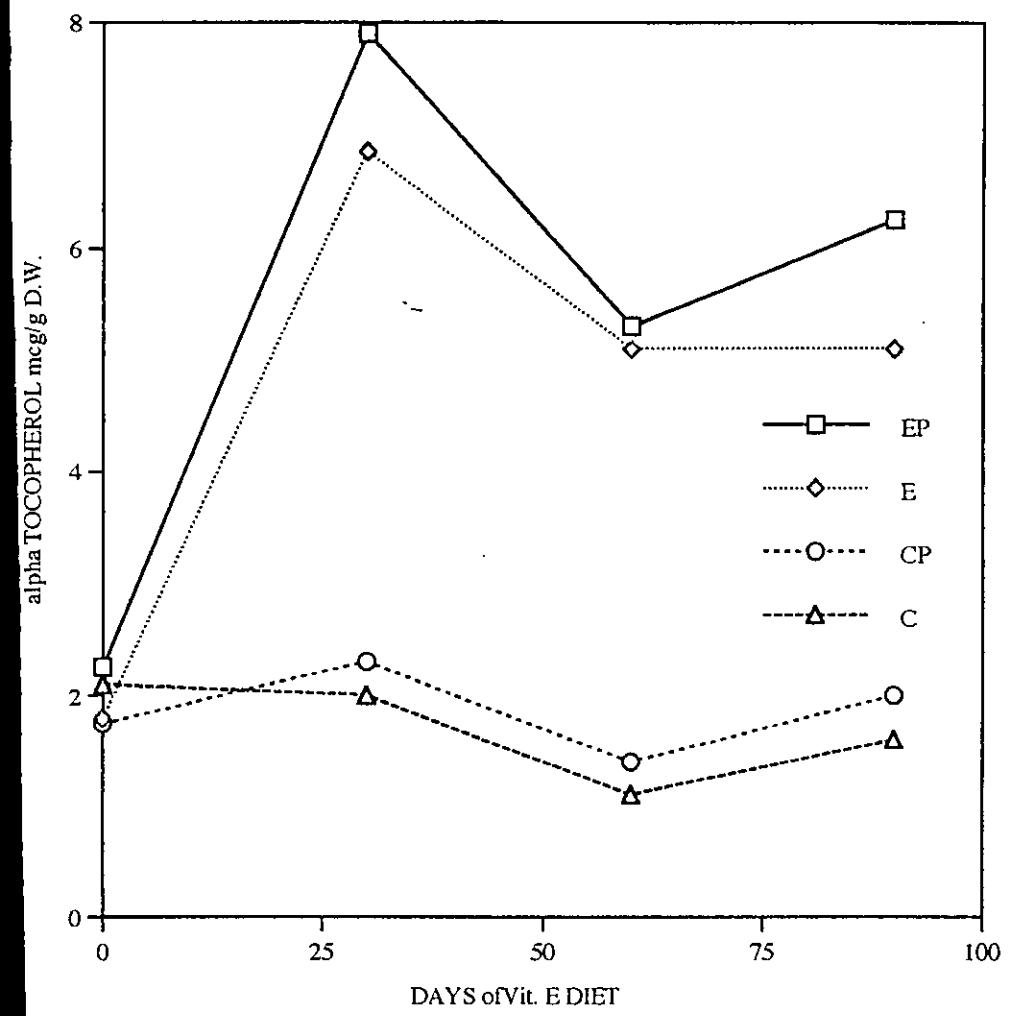

Fig.1. Accumulation of alpha TOCOPHEROL in red blood cells of calves receiving Vit. E in their feed over a period of 90 days
 C=Control, E=Vit. E added to feed, P=PUFA added to feed

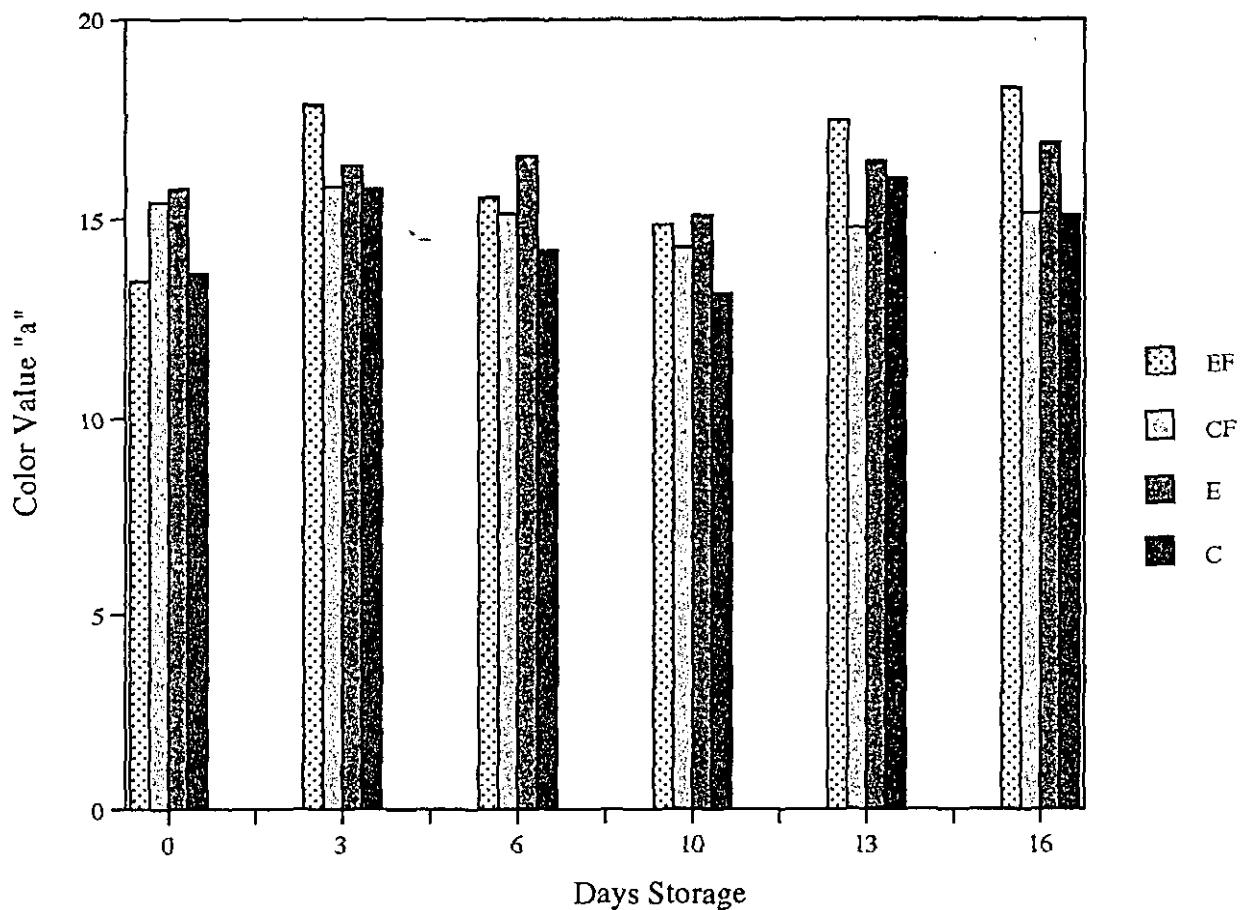

Fig. 2. Color Values with storage, in Longissimus dorsi muscle of calves fed diets with added Vit. E (E) and flax seed□(F)

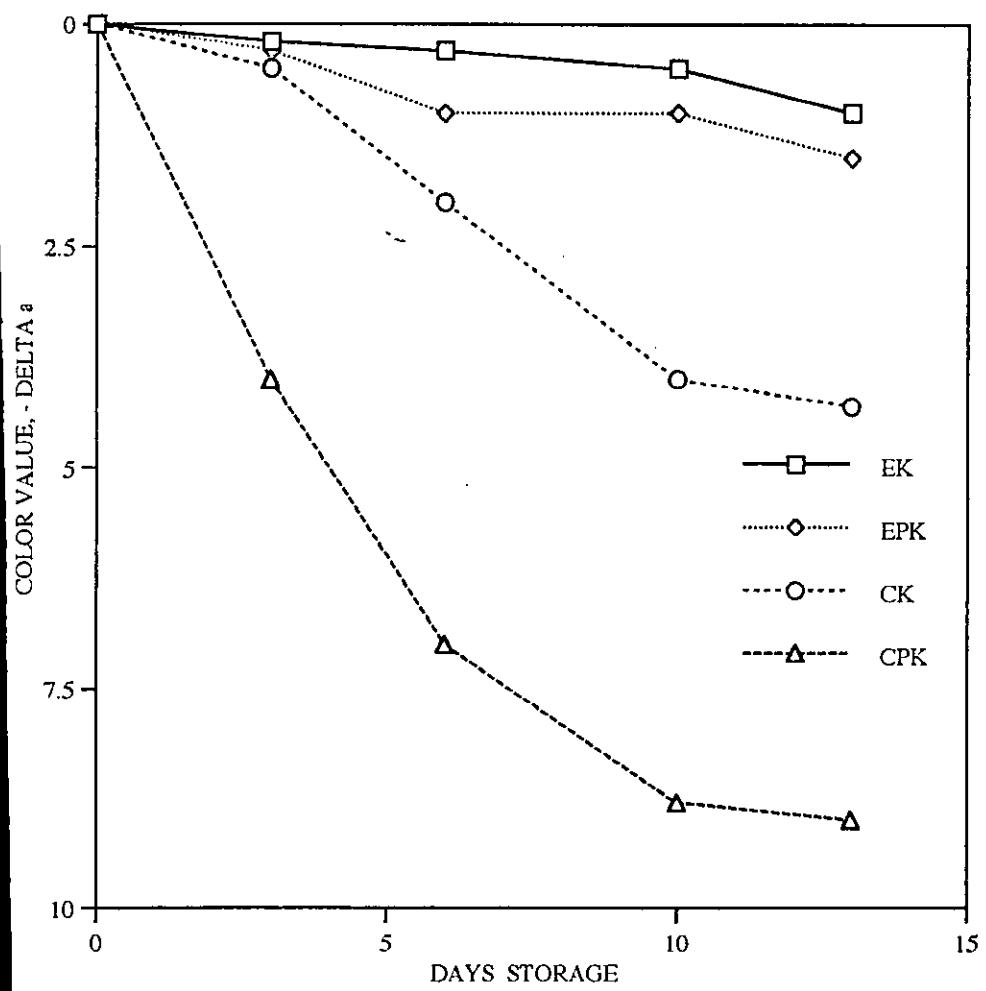

Fig. 3. Degredation of color value of LD muscle tissue at 4C.
E=Vit. E addedto feed, P= PUFA added to feed, C= Control,
K= Koshered

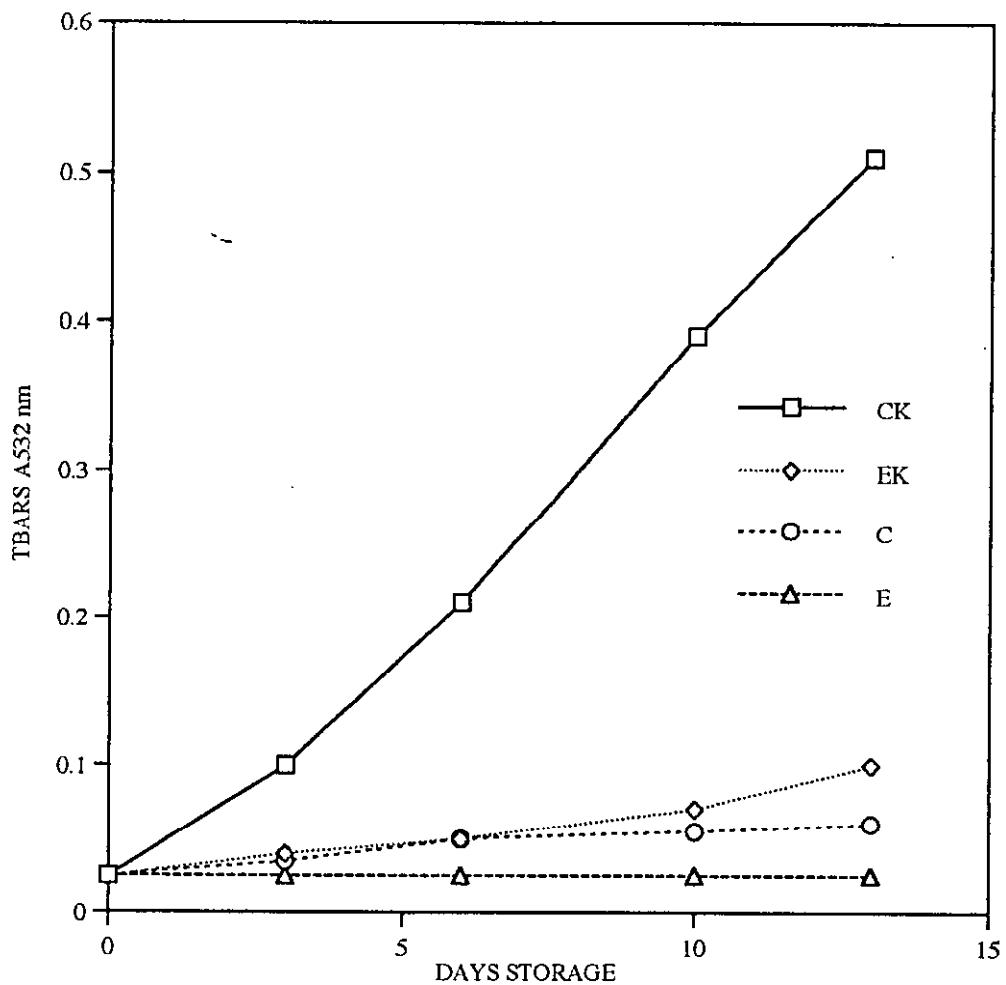

Fig.4. Lipid proxidation of calf L.D. muscle tissue at 4C.
C=Control, K=Koshered, E=Vit.E added to feed

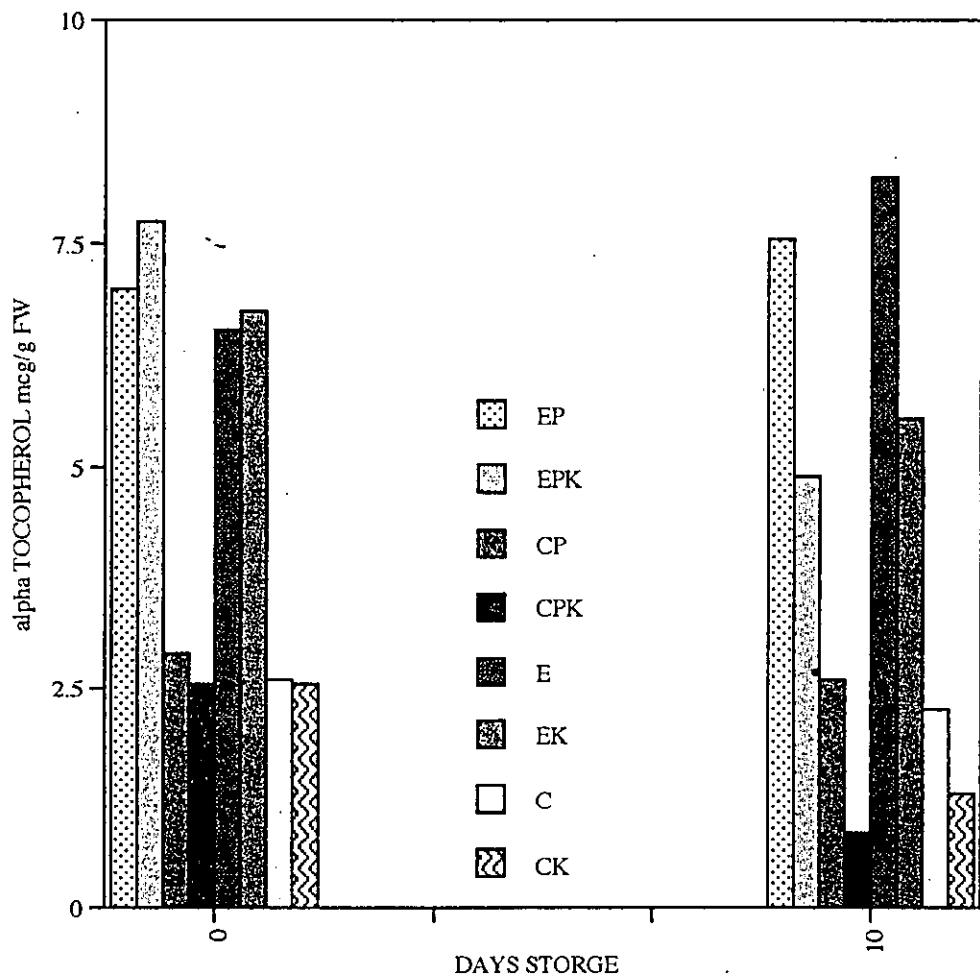

Fig. 6. alpha TOCOPHEROL in LD tissue at 0 and 10 days storage
 C=Control, K=Koshered, E=Vit. E added to feed, P=PUFA